

**[Hasle.]**

saadant, saa kan ske uden den allerhøjeste foresattes Tilladelse inden for Politiet. For det maa dog være et ufravigeligt Krav, at hvis en saa unormal Fremgangsmaade skal benyttes, maa den allerøverste Chef være sat ind deri, for at man ikke skal komme i Situationer som dem, der netop har foreligget.

Som sagt vi føler os ikke ganske trygge, og jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han er enig i de Bemærkninger, som fra vor Side er fremsat i Betænkningen om, at Nyorganiseringen af denne Del af Politiet først sker paa det Tidspunkt, hvor den Undersøgelse, der i Øjeblikket foretages, er tilendebragt. Naar vi alligevel mener at kunne give Lovforslaget vor Tilslutning, er det fordi der egentlig ikke her spørges om, hvorvidt vi vil være med til at organisere noget Sikkerhedspoliti eller gøre det større, det er jo et Administrationsanliggende, det spørges der ikke om, der spørges, om vi vil være med til at bevilge saa og saa mange nye Tjenestemænd, og da vi, som sagt, har faaet en stærk Overbevisning om, at en betydelig Forøgelse er fornuftig, kan jeg altsaa tilsige fortsat velvillig Behandling af Lovforslaget.

**Justitsministeren (Steincke):** Jeg takker Udvalget for dets forholdsvis hurtige Behandling af dette i Virkeligheden meget omfattende Lovforslag, et Lovforslag, som jo nok paa Forhaand kunde vække nogen Betæneligheder, idet det drejer sig om en forholdsvis stor Udvidelse af Politiet, et Lovforslag, som man næppe vilde have kunnet tænke sig hverken fremsat eller vedtaget af Rigsdagen for blot nogle faa Aar siden; det giver jeg den ærede Ordfører for Venstre Ret i, men Forholdene er jo paa mange Maader forandret i Løbet af disse sidste Aar.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger herom om lidt. Jeg vil først takke den ærede Ordfører for Udvalget for hans Gennemgang af Betænkningen og vil gerne tilføje, at jeg er fuldt ud opmærksom paa den Skrivelse, som den ærede Ordfører sigtede til, og som er omtalt i Betænkningen, Skrivelse fra Rigspolitichefen af 2. Februar i Aar, med et Løfte om Udvidelse af Antallet af de kvindelige Politibetjente. Det er vanskeligt for mig, som ikke kan siges at være sagkyndig i saadanne Spørgsmaal, at afgøre, om der skal være 6, 8, 10 eller 12 kvindelige Politibetjente, men jeg tror, at det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt,

som jo har interesseret sig særlig for dette Spørgsmaal, er klar over, at en Udvidelse, der i øvrigt er saglig begrundet, ikke vil støde paa nogen Art af Modstand fra min Side. Noget andet er, at jeg godt forstaar, at naar det kniber med Mandskab, vil man fra Rigspolitichefens Side udvise en vis Forsigtighed med Ansættelse af kvindeligt Politi i Stillinger, hvor man ikke paa Forhaand er fuldt overbevist om, at de vil kunne gøre samme Fyldest som Mænd. Imidlertid tror jeg ikke, der i Realiteten er nogen Uenighed mellem os, heller ikke mellem Politiet og Ministeriet eller Rigsdagen paa dette Omraade, og jeg kan sige til den ærede Ordfører, at jeg ganske kan tiltræde den Opfattelse, der har været fremme i Udvalget om Ønskeligheden af en Udvidelse af det kvindelige Politi.

Jeg tror, den ærede Ordfører for Venstre (Elgaard) i Modsætning til, hvad der er hans Sædvane, tog Munden lidt for fuld, naar han stod op og meddelte det i øvrigt ikke undrende Ting, at Venstre i Aarevis havde forudset denne Udvidelse af Politiet. Jeg vil gerne gøre den ærede Ordfører for Venstre den Indrømmelse, at han sikkert har forudset den Udvidelse paa et halvt Hundrede Mand om Aaret, som er nødvendig allerede i Kraft af Befolkningsantallets Vækst uden Hensyn til Opgavernes Omfang. Men at Venstre skulde have været saa forudseende paa dette specielle Punkt, at det, allerede dengang Enhedspolitiet blev forberedt af min Forgænger i Embedet, skulde have regnet ud, hvilken Udvidelse der vilde blive stillet Forslag om 4—5 Aar senere som Følge af hele Luftværns-situationen og som Følge af hele Emigrant-situationen, tillader jeg mig at tvivle paa, og det er jo nærmest disse i de senere Aar indtrufne Fænomener, hvormed man begrundet denne ekstraordinære Udvidelse af Politiet. Jeg ser derfor heller ikke, at Venstre i og for sig er moralsk berettiget til at indtage nogen anden Stilling til dette Spørgsmaal end noget andet af Rigsdagens Partier. De maa sige, om de føler sig overbevist om, at de Argumenter, der er fremført fra Politiledelsens og Regeringens Side, er rigtige, eller de ikke føler sig overbevist om det. At afholde sig fra at stemme om et i øvrigt saa godt motiveret Lovforslag som dette og saa sige, at Regeringen og de Partier, der stemmer for det, har det fulde Ansvar, gør ikke noget dybere Indtryk paa mig. Den, der ikke vil stemme for Forslaget, har det samme Ansvar, praktisk taget, som den, der stemmer imod.

Til den ærede konservative Ordfører